

Søsefjords Udløb med noget større Betydning end en almindelig Fisterihavn. Bestemmer man sig for et saadant Anlæg, kunde man hjælpe Fisterne i disse Egne med det samme, og jeg kan derfor ikke andet end meget anbefale, at dette Spørgsmaal bliver Genstand for den ærede Indenrigsministers mest indgaaende Overvejelse.

Tauber: Det er de samme Spørgsmaal, som den ærede sidste Taler omtalte, jeg ogsaa vil sige et Par Ord om. Det er først Andragende Nr. 2, der gaar ud paa at henvise til Indenrigsministerens Overvejelse Anlægget af en Forbindelsesvej mellem Slagelse og Slagelse Banegaard. Forholdet her er det, at af de to nuværende vedtagne Forbindelsesveje fører den ene hen imod den højere Del af Byen, og den anden fører et godt Stykke udenfor Byen, hvorimod selve Banegaarden kommer til at ligge i meget nær Afstand fra den lavere Del af Byen, dog uden Forbindelsesvej til denne. Det er altsaa en Forbindelsesvej mellem den lavere Del af Byen og Banegaarden, som her attraas. Naar der staar i Andragendet, at Retningen af den paa-tænkte nye Vej maatte komme til at gaa fra Banegaarden til Løvegade lige over imod Herrestræde, saa kunde det deraf se ud, som om man tænkte paa, at en af de Veje, der ere vedtagne, skulde helt lægges af. Dette er, saa vidt mig bekendt — og jeg er godt kendt derne — ikke Tilfældet. Der kunde være Tale om, at den Vej, der fører ud af Byen, Forbindelsesvejen mod Vest, kunde anlægges en Del billigere, naar den Vej, der omhandles i Andragendet, blev anlagt, og herved vilde Beføftningen kunne indskrænkes. Jeg antager, at Meningen med denne Henvisning til Ministeren maa være den at anmode den ærede Minister om at foranledige Taksationskommissionen til at tage denne Sag under Overvejelse paa ny, og det vil den ærede Minister have fuld Anledning til, eftersom Sagen foreligger paa et andet Grundlag end tidligere, idet Gjæren af den Jord, over hvilken Vejen skal gaa, har tilbudt fri Grund til den omhandlede Vej. Hvis den ærede Minister vilde foranledige, at Taksationskommissionen traadte sammen og tog dette Spørgsmaal under Overvejelse, saa vilde den vist ved Indrømmelse fra Kommunens Side f. Eks. med Hensyn til Vejens Vedligeholdelse eller hvilke andre Fordringer den kunde stille, kunne opnaa at imødekomme dette billige Ønske paa en Maade, som ikke kunde siges at være besværlig for Staten. Det er utvivlsomt, at denne Vej vil formindste Af-

standen fra en stor Del af Byen og Omegnen til Jærnbaneegaarden saa meget, at selve Jærnbanen vil have pefuniær Fordel deraf. Med disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale dette Spørgsmaal til den ærede Minister, idet jeg ikke ventet, at den ærede Minister kan tage Bestemmelse derom selv, men først maa foranledige, at Taksationsmændene igen tage Sagen under Overvejelse paa det nye Grundlag.

Hvad Hundested Havn angaar, betragter jeg Sagen omtrent paa den Maade, som den ærede Ordfører har fremstillet den, og jeg kan rigtignok heller ikke gaa videre, end den ærede Ordfører er gaaet. Jeg er sikker paa, at man her i Tinget nærer Interesse for, at Fisteribefolkningen i det nordlige Sjælland kan saa bedre Havnforhold, og at der i det hele ved Søsefjordens Udløb kan blive tilvejebragt en Tilflugtshavn baade for disse Fisterifartøjer og for dem, der ere hjemmehørende i Nordsjælland. Smid- lertid har denne Sag en Historie, som maalkke ikke er alle Medlemmer her i Tinget bekendt, da der er kommet mange ny Medlemmer, siden denne Sag sidst var for, nemlig i Samlingen 1884—85. Jeg tror ikke en Gang, den ærede Minister var Minister den Gang, og det angaar heller ikke den ærede Minister, hvad jeg saa vil sige. (En Stemme: Den har været for i Aar). Ja, der har været diskuteret om den i Aar, det er fuldkomment sandt, som det ærede Medlem bemærker, der har været Diskussion om den i Aar, men ikke videre. Nej, Sagens tidligere Historie er afsluttet med Aaret 1884—85, den ligger altsaa umiddelbart forud for den provisoriske Tid i strengeste Forstand, men dens Afslutning har et fuldkomment provisorisk Anstrøg. Sagen var nemlig den, at Folketinget havde bevilget Laan til en Baade- og Fartøjs-havn ved Hundested af 53,000 Kr. I det første Aar anskaffede de for 24,000 Kr. Materialer og jagde saa: Vi kunne ikke udføre denne Sag uden at vi saa 20,000 Kr. til, i alt 73,000 Kr. Saa kommer Ministeriet i 1884—85 og siger til os: Vi have taget paa forventet Tillægsbevilling dette Beløb af 29,000 Kr., som stod tilbage fra den tidligere Bevilling, men vi have samtidig dermed indskrænket Planen saaledes, at den nye Plan kun angaar en Baadehavn og ikke en Baade- og Fartøjs-havn. Det er altsaa en meget væsentlig Forandring. Dette nægtede Folketinget at give Efterbevilling til, eftersom det ikke kunde anerkende, at der søgtes en Bevilling under andre Forudsætninger end dem, hvorunder den var givet. Det vil derfor ses, at